

færre Kvinder Strafarbejde. Derimod ere Fængslerne for Mænd fuldstændig overfyldte, det bliver værre og værre. Allerede i længere Tid have Strafanstalterne ikke kunnet optage de Personer, der her i København blive idømte Strafarbejde. I December 1909 hensad i Københavns Arrester henved 40 til Forbedringshusarbejde dømte Mænd, som ikke kunde afleveres til Vridsløselille, men Antallet var i December 1910 steget til 90, altsaa mere end fordoblet. Saa kunde Københavns Politi ikke holde den Tilstand ud mere, thi den medførte, at mange af dem, der i København blev dømte til Fængselsstraf, baade Afsonere og Alimentanter, ikke kunde tages i Forvaring, de kunde ikke komme til at afsone deres Straf, fordi Staten lagde Beslag paa 90 Celler. Fængselsdirektoratet var da i Begyndelsen af dette Aar nødt til at udsende Cirkulærer til Provinsarresterne om, at nu kunde man foreløbig ikke modtage Fanger fra Provinserne, fordi man maatte aftage noget af den store Beholdning, der fandtes i Hovedstaden. Der blev saa endvidere foretaget, hvad der kunde foretages med Hensyn til Undersøgelse af, om man paa midlertidig Maade kunde afhjælpe denne Nød, eller om der ikke fandtes en eller anden offentlig Bygning, der let kunde indrettes til Fængsel. Fængselsdirektøren har i saa Henseende undersøgt alt, hvad der paa nogen Maade kunde tænkes at indeholde Mulighed derfor. Man har undersøgt Strafanstalten for Kvinder paa Christianshavn for at se, om ikke en større Del deraf kunde drages ind til Fængsel for mandlige Forbrydere. Men det har vist sig ugørligt. Navnlig var det Brandhensyn, der derved lagde sig i Vejen. Dernæst har man undersøgt Søkvesthuset, den kvindelige Afdeling paa Københavns tidligere Ladegaard, en Del af Frederiks Hospital, Kronprinsessegadens Kaserne, det gamle Slot eller Tøjhuset i Nyborg, Rytterkasernen i Odense og flere andre.

Af alle disse Undersøgelser fremgik det, at der kun var een Bygning, som var brugbar, nemlig Rytterkasernen i Odense. Der var en Mulighed for, at den kunde omdannes til et Fængsel, og derfor lod Fængselsdirektøren en dygtig Arkitekt udarbejde Tegninger over, hvorledes dette Etablissement kunde indrettes til Fængsel, og hvad en eventuel Forandring vilde koste. Fængselsdirektøren var i det hele meget vel tilfreds med Rytterkasernen i

havde meget væsentlige Mangler. Da saa Tegningerne vare færdige, og man kunde se, at den kunde indrettes til Fængsel, tog jeg selv over til Odense, og jeg maa indrømme, at paa mig gjorde Etablissementet ikke saa gunstigt et Indtryk, som det havde gjort paa Fængselsdirektøren. Der var nemlig væsentlige Mangler ved Anstalten. For det første slog det mig umiddelbart, da jeg kom derover, at kun saa lidt af selve Etablissementet skulde indrettes til Hovedformaalet, til Fængernes Ophold. Hele Rytteretablisementet bestaar af Store Kaserne, Lille Kaserne, to store Ridehuse, et Par mindre Bygninger og to Stalde. Og af alt dette var det kun Staldene, der kunde indrettes til Fængsel. Det forekom mig straks noget unaturligt. Hvis Tanken var at omdanne Rytterkasernen til et Hospital, er jeg sikker paa, at alle vilde sige, at det var urimeligt, om man kun kunde anvende Staldene til Hospital. Men denne Betragtning har den samme Vægt, hvor det drejer sig om et Fængsel. Det vilde være unaturligt at benytte Kasernen til Fængsel, naar kun Staldene kunde omdannes til Hovedformaalet. Den store Kaserne skulde saa benyttes til Beboelse for Funktionærer og Embedsmænd, den lille skulde benyttes til Kontorer og til Opbevaring af de Ting, der blive fabrikerede i Fængslet. Det ene Ridehus skulde tages bort, og det andet var der i Øjeblikket ikke nogen Brug for, det kunde muligvis ogsaa omdannes til Cellefængsel, men det vilde ikke have nogen nævneværdig Værdi i saa Henseende. Dernæst er der den vægtige Indvending, at man fra Naboejendommene kan se ind paa Fængselets Terrain. Det er en meget stor Ulempe, og et Forhold af samme Art blev paataalt i Folketinget i Slutningen af forrige Aarhundrede, da der var Tale om at nedlægge Strafanstalten paa Christianshavn. Det var netop en af Indvendingerne, man havde mod Strafanstalten, at man fra Funktionærernes Boliger kunde se ned i Strafanstalten. Altsaa, Tyendet, Børnene, Husstanden og besøgende hos Funktionærerne kunde se ned til Fangerne. Det er en Ting, der absolut maa forhindres. Dernæst var der den Indvending, at en Del af Cellerne kom til at ligge i nordlig eller nordvestlig Retning, saa at de ikke fik Sol. Personlig var jeg ogsaa bange for, at der kunde blive fodkoldt, idet der ingen Kælder var under Staldene, de laa lige i Flugt med Jordfladen. Dernæst var Arealet ikke saa stort, som det bør være ved en Strafanstalt.